

І. В. Бірюкова

Леонтович Олександр Васильович

ЛЕОНТОВИЧ Олександр Васильович (20. 10(01. 11). 1869, Київ – 15. 12. 1943, Москва) – фізіолог, нейрогістолог. Батько [М. Леонтовича](#). Доктор медицини (1900), біол. н. (1937), професор (1913), академік АН УРСР (1929). Заслужений діяч науки УРСР (1939). Закін. Університет св. Володимира у Києві (1893), де й працював від 1895: пом. прозектора гістол. лаб., від 1899 – прозектором каф. фізіології, від 1900 – приват-доцент. Водночас 1899–1913 викладав фізіологію тварин у Київ. політех. інституті. 1906 перебував у наук. відрядженні за кордоном, зокрема у Відні. 1913–37 – проф., завідувач кафедри фізіології с.-г. тварин Моск. с.-г. академії, 1930–35 – Моск. зоотех. інституту; водночас від 1936 – завідувач відділу нормал. фізіології Інституту клін. фізіології АН УРСР (Київ). Член Президії АН УРСР (1939–43). Вивчав фізіологію і гістологію вегетатив. нерв. системи, питання фізіол. дегенерації й регенерації елементів нерв. тканини, що відбуваються протягом життя організму (назвав це явище постій. нерв. реституцією), проблеми передчас. старіння організму людини. Встановив подвійну іннервацію шкіри людини цереброспінал. і симпатич. нерв. волокнами; запропонував теорію нейрона як апарата змін. струму, метод фарбування і фіксації нерв. структур метиленовою синню, за допомогою якого виявив автономне периферичне нерв. сплетіння (сплетіння Л.). Дослідив гістол. структуру та іннервацію вим'я у корів, став одним із засн. сучас. теорії нейрогуморал. регуляції молокоутворення.

Основні праці

Новые данные об иннервации кожи человека // Зап. АН по физ.-матем. отделению. 1900. Т. 9, № 9; Элементарное пособие к применению методов Gauss'a и Pearson'a при оценке

ошибок в статистике и биологии. Ч. 1–3. К., 1909–11; Неврон як апарат змінного струму // Журн. біо-зоол. циклу ВУАН. 1932. № 1–2; Вариационная статистика: Учеб. Москва, 1935 (спів-авт.); Анатомия и физиология сельскохозяйственных животных. Москва, 1937; Физиология домашних животных. 5-е изд. Москва, 1938; Сучасна методика зажиттєвого фарбування нервів метиленою синькою і іншими фарбниками. К., 1939.

Рекомендована література

1. Бодрова Н. В., Краюхин Б. В. Творческий путь А. В. Леонтовича // ФЖ. 1945. Т. 31, № 5–6;
2. Збірник, присвячений пам'яті Олександра Васильовича Леонтовича (1869–1943). К., 1948;
3. Бодрова Н. В., Краюхін Б. В. Видатний радянський фізіолог О. В. Леонтович. К., 1950;
4. Волков В. А., Куликова М. В. Российская профессура. XVIII – начало XX вв. Биологические и медико-биологические науки: Биограф. слов. С.-Петербург, 2003;
5. Бабий Т. П., Коханова Л. Л., Костюк Г. Г., Задорожный А. Г., Матвеев С. А., Погребняк Л. П., Теплицкая Е. В., Труханов В. А. Биологи: Биографический справочник. К., 1984.

Бібліографічний опис:

Леонтович Олександр Васильович / І. В. Бірюкова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54324>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).